

ĐEM TÂM TÌNH VIẾT LỊCH SỬ THƯ THỨ TƯ GỬI QUÝ VỊ SĨ QUAN HOA KỲ GỐC VIỆT XIN TẠ ƠN TRỜI, XIN TẠ ƠN NGƯỜI

BÀNG PHONG ĐẶNG VĂN ẬU

Thành phố Westminster, California, ngày Lễ Tạ Ơn, thứ Năm, 24 tháng 11 năm 2016.

Quý Anh Chị Sĩ Quan gốc Việt trong Quân Lực Hoa Kỳ thân mến,

Hôm nay, hơn hai tuần lễ sau ngày bầu cử Tổng thống Hoa Kỳ, tôi viết thư này gửi đến anh chị để Tạ Ơn Trời Đất. Sáng Thứ Năm, ngày 10 tháng 11, tôi vừa dắt chiếc xe đạp ra khỏi nhà để đến phòng tập thể dục, thì gặp người hàng xóm của tôi. Anh ấy nói: “Đêm qua, tôi sang nhà bạn để chúc mừng bạn vì ông Trump, người mà bạn ủng hộ, đã đắc cử. Máy bài viết của bạn về cuộc bầu cử rất thuyết phục, nhưng tại sao bạn chỉ nhắm vào các sĩ quan gốc Việt trong Quân Lực Hoa Kỳ, mà không nhắm đến tất cả đồng bào Việt Nam tỵ nạn trên đất Mỹ?”. Tôi đáp: “Bạn nên mừng cho nước Mỹ thì hơn, vì nước Mỹ vừa thoát nạn. Tôi chọn đối tượng là các anh chị sĩ quan gốc Việt để tâm tình, bởi vì họ với tôi cùng trên một trang sách” (We are on the same page). Thật vậy, anh chị là quân nhân và tôi cũng là quân nhân, nên hiểu nhau một cách dễ dàng. Chúng ta ý thức điều nào là quan trọng hàng đầu cho Đất Nước: Đó là an ninh quốc gia. Bởi vì cha ông ta dạy: Có AN CU, mới có LẠC NGHIỆP. Hơn nữa, tuy chúng ta được đào tạo từ quân trường của hai quốc gia khác nhau, nhưng đều được tôi luyện các đức tính: “Honor, Honesty, Integrity and Responsibility” để áp dụng mà phụng sự Đất Nước.

Trước năm 1975, thanh niên Miền Nam có người không muốn chọn nghiệp binh cho tương lai mình. Nhưng chế độ quân dịch bắt buộc họ phải làm nghĩa vụ, nên đành bước chân vào quân ngũ. Các anh chị sống ở Mỹ, chế độ quân dịch đã hủy bỏ, mà các anh chị tình nguyện vào quân trường, một nơi bị hành xác và kỷ luật nghiêm minh, ra trường phải lăn vào chôn lửa đạn mà đồng lương không bằng nghề khác. Tôi trộm nghĩ rằng các anh chị muốn thay mặt cha mẹ mình để đền ơn hơn 50 ngàn chiến sĩ Hoa Kỳ đã nằm xuống cho tự do của Miền Nam Việt nam; thay mặt cha mẹ mình đền ơn nước Mỹ đã cứu mang gia đình mình. Tôi cảm phục tấm lòng biết ơn và hiếu thảo của các anh chị.

Năm 2008, tôi mừng cho nước Mỹ có một người Da Đen làm Tổng thống. Ít nhất người Da Trắng đã có hành động sám hối, chuộc tội cho tổ tiên của họ vì đã ngược đãi người Da Đen. Nay người Da Trắng bầu lên một người Da Đen làm Tổng Thống là một sự hòa giải hòa hợp chủng tộc rất đáng ca ngợi. Nhưng đáng tiếc người Da Đen đó là ông Barack Hussein Obama, mang dòng máu Hồi giáo (một tôn giáo coi kẻ khác đạo với mình là bất trung – Infidel – cần phải loại bỏ) từ người cha sùng bái chủ nghĩa cộng sản. Lúc nhỏ Obama học trường Hồi Giáo (ở Indonesia), Khi lớn lên, Obama lại được người thầy là

Frank Marshall Davis – lãnh tụ cộng sản Mỹ – nhò nhét tư tưởng “Xã Hội Chủ Nghĩa”. Ông Obama đã bỏ đạo Hồi, trở thành người “Christian” để bước lên nấc thang chính trị tột đỉnh tại quốc gia “In God We Trust”. Nhưng trong thực tế, Obama chỉ là người “Christian giả” bởi vì ông chọn nhà thờ của ông Jeremiah Wright, một mục sư đứng trên bục giảng nguyên rủa “God Damn America”. Tôi cảm thấy tiếc cho những công dân yêu tự do như các anh chị – có cha mẹ là nạn nhân cộng sản – tình nguyện gia nhập Quân Đội để đền ơn Quốc Gia cứu mang mình, lại bị phục vụ dưới quyền một vị Tổng Tư lệnh có xu hướng Xã hội Chủ nghĩa. Một chủ nghĩa gây thảm họa cho nhân loại, mà nạn nhân Việt Nam tới giờ này còn rên xiết.

Tổng thống Obama không yêu nước Mỹ, bởi vì ông không thềm đứng nghiêm, đưa tay lên ngực chào Quốc kỳ và ông từ chối cài “American Lapel Pin” (cờ Mỹ) lên ve áo như những công chức cao cấp khác trong chính quyền Mỹ. Obama không cảm thấy tự hào đứng dưới lá cờ quốc gia mình – một biểu tượng thiêng liêng cao quý – mà nhiều chiến sĩ anh hùng đã hy sinh xương máu để ông được ngồi vào chiếc ghế Tổng thống hôm nay. Ngoài ra, cái thái độ ngồi dựa ngửa vào lưng ghế bành và gác hai chân lên bàn trong những cuộc họp với các Bộ trưởng, Tướng lãnh ở Tòa Bạch Ốc, chứng tỏ Obama coi khinh những kẻ phục vụ quyền lợi và lý tưởng tự do của Mỹ.

Là Tổng thống Da Đen, ông Obama không làm cho đời sống vật chất của người Da Đen khả quan hơn, giáo dục của người Da Đen nâng cấp hơn. Trái lại, tội phạm gia tăng hơn trong Cộng đồng Da Đen. Ông tạo ra tình trạng thù ghét Cảnh sát và cổ súy khẩu hiệu: “Black Life Matters”. Obama chỉ lợi dụng người Da Đen cho chủ trương phân hóa xã hội của mình, giống như cộng sản lợi dụng nông dân đấu tranh giai cấp để chia rẽ nội giống Việt. Chưa có thời nào ở Mỹ lại có những phần tử nhân danh công bằng xã hội để phục kích (ambush) cảnh sát. Những trí thức trong đảng Dân chủ không nhìn thấy âm mưu của Obama làm tác hại tương lai Mỹ, giống như trí thức Việt Nam tôn thờ Hồ Chí Minh.

Trưởng khối đa số – Nghị sĩ Harry Reid – ở Thượng Viện và Chủ tịch Hạ viện – Dân biểu Nancy Pelosi – chỉ thị đảng viên Dân chủ của mình sử dụng lá phiếu giống như gia nô (tôi tớ), chỉ biết vâng vâng, dạ dạ theo Obama; chứ không thềm quan tâm đến những dự luật mà Obama đưa ra là có hại cho nền kinh tế, an ninh, quốc phòng. Khi mất cái thế đa số ở Thượng và Hạ viện, Obama là Tổng thống ký nhiều Lệnh Hành pháp (Executive Order) hơn các Tổng thống tiền nhiệm để qua mặt Lập Pháp. Nếu phía đối lập công kích, phe Dân chủ Obama liền quy cho đối thủ của họ là kỳ thị chủng tộc (Racist), y hệt cộng sản chụp mũ bất cứ ai chống lại chúng là Việt Gian. Vốn mang mặc cảm kỳ thị Da Đen từ thời cha ông, những người Da Trắng không dám phản ứng, vì sợ bị gán cho chữ “Racist”.

Tôi đề nghị các anh chị tìm đọc những tác phẩm của Ronald Kessler như cuốn “First Family Detail” tường thuật những mẫu chuyện do các Mật Vụ (Secret Service) kể. Ronald Kessler là một ký giả danh tiếng và có uy tín. Sách của ông thuộc hạng “best-seller” và ông từng đoạt giải thưởng báo chí.

Đây là trích đoạn nói về bà Hillary: “She is another phony. Her personality would change the instant cameras were near. She hated, with open disdain the military and Secret Service. She was another who felt people were there to serve her”.

Và đây là trích đoạn nói về vợ chồng Obama: “Clinton all over again - hates the military and looks down on the Secret Service. He is egotistical and cunning. He looks you in the eye and appears to agree with you but turns around and does the opposite. He has temper tantrums. She is a complete bitch who basically hates anybody who is not black, hates the military and looks at the Secret Service as servants”

Và tiếp theo là một mẩu chuyện về Tướng McChrystal xin từ chức: When former U.S. Military, Commander in Afghanistan, General McChrystal, was called into the Oval Office by Barack Obama, he knew things weren't going to go well when the President accused him of not supporting him in his political role as President. “It's not my job to support you as a politician, Mr. President; it's my job to support you as Commander-in-Chief, McChrystal replied, and he handed Obama his resignation.”

Obama và Hillary Clinton đều có chung đặc tính: Khinh ghét Quân đội và Tướng lĩnh. Có lẽ các anh chị đều biết rõ điều đó, nhưng vì kỷ luật Quân đội nên không tiện nói ra? Thông thường, các vị Tổng thống sắp mãn nhiệm kỳ giữ vị thế trung lập để cho các đảng viên trong đảng của mình tranh chức đại diện đảng ra tranh chức Tổng thống với đảng đối lập. Riêng Obama đã chuẩn bị bà Hillary Clinton làm con “gà độ” của mình từ bảy năm trước để tiếp tục thực hiện di sản (legacy) của mình. Dưới đây là nhận xét và suy luận của tôi:

Barack Obama được hướng dẫn bởi những người thầy cộng sản, nên ông hành động rập khuôn theo phương châm cộng sản: “Cứu Cánh Biện Minh Phương Tiện”. Obama hiểu rất rõ hai vợ chồng Clinton cực kỳ say mê quyền lực, nên cả hai sẽ không từ chối làm bất cứ điều gì để đạt mục đích. Do đó, chưa biết chừng, Obama đã xúi Hillary sử dụng “Private Server” để làm những chuyện khuất tất, (như mua quan bán chức) nhằm qua mặt cơ quan An Ninh. Nếu không nhờ có WikiLeaks, chúng ta không thể biết Obama từng liên lạc 18 emails với Hillary qua Server đó. Thế là Hillary bị vào tròng “blackmail” của ông Obama, giống như luật sư Nguyễn Hữu Thọ chẳng phải là cộng sản mà bị cộng sản blackmail, đành theo cộng sản để nhận chức Chủ tịch Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam, phản dân hại nước. Là nạn nhân của cộng sản, người tỵ nạn chúng ta không thể không đặt nghi vấn về âm mưu của Obama.

Hoa Kỳ giống như Việt Nam trong thời kỳ Quốc – Cộng, đang đối mặt với cuộc chiến tranh giữa Bảo Thủ (Conservative) và Phóng Túng (liberal) mà phe Phóng Túng có rất nhiều phần trăm đoạt thắng lợi trong cuộc chạy đua vào Tòa Bạch Ốc, bởi vì Hillary được tài phiệt gốc Do Thái tả khuynh như George Soros, Mark Cuba, được chủ báo gốc Do Thái tả khuynh như các đại nhật báo Washington Post, New York Times, Los Angeles

Times, tài tử Hollywood và 10 Đại học danh tiếng ủng hộ (endorse) thì chắc chắn “thắng lợi sẽ về ta”, như cộng sản thường rêu rao.

Các anh chị Sĩ Quan gốc Việt trong Quân Lực Hoa Kỳ thân mến,

Tôi nhận thấy trường hợp ông Donald J. Trump ra tranh cử rất giống trường hợp ông Ngô Đình Diệm:

Ông Ngô Đình Diệm đã nguyện đi tu, nhưng do Hoàng Đế Bảo Đại kêu gọi lòng yêu nước và trách nhiệm với xứ sở, nên ông đành phải nhận lời yêu cầu của vua Bảo Đại.

Ông Donald J. Trump, một tỷ phú giàu sang tột đỉnh, vợ đẹp con khôn, mà vì nhìn thấy Đất Nước bị bọn Liberals (khuyh tả) gây chia rẽ, làm lụn bại nền kinh tế quốc gia, nên đành dấn thân vào cuộc đua tranh đầy gió tanh mưa máu. Nếu ông Trump cứ thản nhiên hưởng thụ sự xa hoa của mình, thì thanh danh của ông không bị bôi bẩn một cách đê tiện của đối phương.

Ông Ngô Đình Diệm nhận lãnh chức Thủ tướng mà quân đội và tài chánh còn nằm trong tay bọn Thực dân Pháp. Tay sai Thực dân như Bảy Viễn, Ba Cụt, Nguyễn văn Hinh, Trần Đình Lan, Vương văn Đông quấy phá (đảo chánh năm 1960) đã đành, mà còn bị những đảng phái Quốc Gia Chống Cộng như Quốc Dân đảng, Đại Việt và tôn giáo như Phật giáo, Cao Đài, Hòa Hảo âm mưu lật đổ.

Ông Donald J. Trump bị băng nhóm Obama – Clinton bằng mọi cách, bằng mọi phương tiện, quyết tâm bôi nhọ, chê bai không đủ khả năng lãnh đạo đã đành, mà còn bị trong Đảng tẩy chay, phá hoại. Là gương mặt quần chúng suốt 30 năm, Trump chưa từng bị ai vu cho cái tội kỳ thị chủng tộc, chống nữ quyền; nay ra tranh cử thì bị bọn liberals và truyền thông khuyh tả chụp cho đủ thứ tội vào đầu.

Ông Ngô Đình Diệm đã mang lại ổn định, xây dựng Miền Nam từ điêu tàn, đổ nát sau chiến tranh thành một Quốc gia trù phú, thịnh vượng, tự do, được nhiều nước trên thế giới nhìn nhận. Đã có thời kỳ ông Ngô Đình Diệm được thế giới ví như Jawaharlal Nehru, vị Thủ tướng đầu tiên của Ấn Độ. Sự thành công của ông Ngô Đình Diệm được xem là phép lạ. Người phàm không thể làm được. Thế mà quân Việt Cộng và tay sai chụp cho các thứ tội, nào là độc tài, tay sai Đế quốc, gian dân với bà Nhu...!

Ông Donald J. Trump, người chưa từng bước chân vào trường tranh đấu chính trị, đã chiến thắng mười bảy lãnh tụ tên tuổi trong đảng có thành tích. Rồi ông Trump lại chiến thắng một đối thủ có ưu thế tiền bạc, được chính quyền đương nhiệm, tài phiệt, trí thức tả khuyh, phụ nữ, Da Đen, Latino ủng hộ. Tôi đánh giá kỳ tích của ông Trump trong cuộc tranh cử vừa qua là cũng nhờ phép lạ từ Trời.

Tôi đã mất ăn, mất ngủ, tinh thần căng thẳng nhiều tháng trời theo dõi cuộc chạy đua của hai ứng cử viên Cộng Hòa và Dân Chủ. Nếu Hillary Clinton, vì bàn tay trót nhúng chàm đầy tội lỗi, đành trở thành một thứ tay chân bộ hạ của Obama mà thắng cử, thì nước Mỹ sẽ tiếp tục đường lối phân hóa chủng tộc của Obama. Như thế nước Mỹ sẽ không còn ở vai trò lãnh đạo thế giới. Và khi nước Mỹ đánh mất vai trò lãnh đạo thế giới của mình là khi thảm họa thế giới xảy ra.

“HÒA BÌNH QUA SỨC MẠNH” – Peace Thru Strength – là một chủ trương đúng. Bằng cố là Tổng thống Jimmy Carter chủ trương đường lối mềm mỏng thì Iran mới dám bắt nhốt nhân viên Tòa Đại sứ Mỹ làm con tin. Nhưng khi Ronald Reagan vừa đắc cử thì Iran vội vàng thả con tin ra ngay. Obama vừa lên ngôi Tổng thống, vội vàng đến các quốc gia Hồi giáo ở Trung Đông cúi rạp mình xin lỗi các Quốc Vương Ả Rập. Nên chú nhóc Kim Jong Un của Bắc Hàn mới dám thách thức chiến tranh nguyên tử với Mỹ; Việt Cộng buộc Obama đến Hà Nội vào ban đêm và chẳng tiếp đón theo nghi thức ngoại giao xứng đáng dành cho Tổng thống như đón Tập Cận Bình bằng 21 phát súng đại bác; Bắc Kinh không thềm đẩy thang đến máy bay Air Force I, Obama đành bấm bụng dùng cầu thang cơ hữu để xuống từ đuôi máy bay. Trong khi các lãnh đạo thế giới đến họp G-20 được Trung Cộng tiếp đón đúng nghi lễ thì đủ biết thế giới coi khinh Obama đến mức nào. Tinh thần “hữu nghị” của Obama đối với Hồi giáo và Cộng sản, khiến cho nhân dân Mỹ có lòng tự trọng, tự ái rất bất mãn. Nhân dân Việt Nam hớn hở chào đón Obama, không phải vì cá nhân Obama. Họ chào đón người đại diện Nước Mỹ, vì họ tin tưởng rằng chỉ có Nước Mỹ mới có thể cứu họ ra khỏi nạn Hán hóa của Trung Cộng.

Ca dao ta có câu: “Dù ai nói ngả nói nghiêng; Lòng ta vẫn vững như kiềng ba chân”. Khi cái kiềng mất một chân, tất nhiên cái nồi trên kiềng sẽ đổ. Chân con vạc gầy, cao lêu nghêu mà đứng vững cũng nhờ chân nó có ba ngón bám chặt vào đất để giữ thăng bằng. Cũng vậy, thế giới được bình ổn, thăng bằng hay chẳng thì phải có ba cường quốc giữ vị thế quân bình giống như cái kiềng ba chân hay giống như ba ngón của chân con vạc. Ba cường quốc hiện nay là Hoa Kỳ, Nga và Trung Cộng.

Như trong thư trước tôi viết gửi các anh chị, nay xin lặp lại. Nếu Tổng thống Vladimir Putin của Nga có nhúng tay vào sự thắng lợi của Donald Trump, thì tôi cho rằng Putin là một lãnh tụ có cái nhìn xa trông rộng (viễn kiến). Chẳng phải Putin yêu quý gì Hoa Kỳ, nhưng Putin nhận thấy Obama đẩy nước Mỹ tiến nhanh, tiến mạnh lên Xã Hội Chủ Nghĩa thì sớm muộn gì Hoa Kỳ cũng sẽ sụp đổ như Liên Xô. Và Putin ý thức rằng Nga không thể giành địa vị cường quốc số 1 với Trung Cộng, vì kinh tế Nga (ở hạng 16 thế giới) không giàu bằng Trung Cộng, dân số không đông bằng Trung Cộng. Cho nên, Putin thà để cho Hoa Kỳ giữ địa vị cường quốc số 1, còn hơn là Trung Cộng, một quốc gia vừa thoát nạn nghèo khó lạc hậu do anh nông dân nhà quê Mao Trạch Đông lãnh đạo, vừa mới giàu lên một tí, liền có thái độ hống hách và thể hiện tham vọng bành trướng Đại Hán giống thời Trung cổ. Nếu Trung Cộng thống trị thế giới, hơn một tỷ tư dân Tàu sẽ ngang nhiên vượt Hắc Long Giang (biên giới giữa Nga và Trung Cộng) sang cắm dùi mà Nga đành bó tay.

Sức mạnh quân sự của Hoa Kỳ là vô địch, chẳng có kẻ thù nào có thể đánh bại như lời hùng hổ răn đe của Tướng Mark Milley, Tham Muu trưởng Lục quân Mỹ. Nhưng sự phân hóa chủng tộc với chủ trương “Black Life Matters”, “War Against Police” và Truyền thông Liberal, Đại học Liberal theo đuổi xu hướng xã hội thì sớm muộn gì nước Mỹ cũng tự động sụp đổ! Nói tóm lại, nếu Hoa Kỳ rơi vào tay Hillary Clinton – bù nhìn của Obama – ắt Hoa Kỳ mất vị trí lãnh đạo hoàn cầu. Lúc đó, hoặc Quân Đội làm cuộc đảo chánh lật đổ bọn khuy nh tả; hoặc chiến tranh thế giới thứ III chắc chắn sẽ xảy ra.

Tuy phe Dân Chủ đã thất bại từ Hành Pháp đến Lập Pháp, nhưng họ vẫn ngoan cố, không chịu nhìn nhận đường lối khuy nh tả của họ không được đa số nhân dân Mỹ đồng tình. Khi thì họ đổ lỗi cho Nga nhúng tay vào nội tình chính trị Mỹ; khi thì họ trách Giám đốc FBI Comey đòi mở lại hồ sơ điều tra Hillary vào phút chót; khi thì nghi ngờ computer đếm phiếu không chính xác. Rõ ràng cái đảng Dân chủ chỉ là một tập đoàn mè nheo, cào đầu ăn vạ giống như đứa con nít.

Sau khi Hillary Clinton gọi điện thoại chúc mừng, Donald Trump đã đọc một bài diễn văn với tinh thần hòa giải hòa hợp rất được dư luận đồng ý tán thưởng. Khi gặp Obama ở Tòa Bạch Ốc, Trump không đòi hủy bỏ toàn bộ Obamacare như hồi tranh cử, mà còn muốn giữ vài điều khoản như cha mẹ có thể bảo hiểm sức khỏe cho con đến 26 tuổi và cấm các hãng bảo hiểm từ chối bán bảo hiểm cho người mua có tiền sử bệnh hoạn. Trong tiến trình chọn người để thành lập Nội Các, Trump tỏ ra đoàn kết với kẻ đã cạn tàu ráo máng chỉ trích mình. Trump niềm nở tiếp đón Mitt Romney tham gia chính phủ, mời bà Thống đốc Tiểu bang South Carolina – Nikki Haley – một phụ nữ gốc Ấn Độ làm Đại sứ Mỹ ở Liên Hiệp Quốc, chứng tỏ Trump rất chính trị; chứ không phải là loại con buôn ngu dốt như phe Dân chủ chê bai. Trump trước tiên cử người vào các vị trí: Tham Muu trưởng Tòa Bạch Ốc (White House Chief Staff), Cố vấn An Ninh Quốc gia (NSA), Trung Ương Tình Báo (CIA), Bộ trưởng Tư Pháp (lãnh đạo FBI) chứng tỏ cho chúng ta hiểu rằng ông coi nền An Ninh Quốc Gia là ưu tiên hàng đầu. Trump tuyên bố hàng năm chỉ lãnh lương 1 dollar danh dự; chứ không nhận 400 ngàn đồng thuế của dân. Và Trump giảm thiểu thời gian nghỉ hè để dành thì giờ làm việc nước. Thiện chí đó đủ cho ta thấy Trump thật tình yêu nước, muốn cống hiến đời mình để chống lại sự suy trầm do Obama đem lại. Trump quyết tâm làm sạch hệ thống tham nhũng do các “lobbyists” hối lộ quan chức chính quyền.

Trái lại, trong cuộc tiếp đón ông Trump ở Tòa Bạch Ốc, Obama cam kết sẽ làm tất cả những gì trong khả năng của mình để Donald Trump lãnh đạo nước Mỹ thành công, bởi vì sự thành công của Trump là sự thành công của nhân dân Hoa Kỳ. Sau cuộc bầu cử có kết quả, các cuộc biểu tình chống phá Trump xảy ra trên các thành phố lớn một cách dữ dội, như tại các Tiểu bang New York, Chicago, Portland... Biểu tình chống Trump không phải là biểu tình phản đối ôn hòa (Protest), mà là biểu tình tạo loạn (Riot), đập phá để cướp bóc. Theo điều tra của Cảnh Sát, người biểu được tỷ phú George Soros trả tiền và phần đông những người biểu tình không đi bầu. Thế mà Obama không hề có một lời kêu

gọi người biểu tình đừng bạo loạn, Cho nên Obama chỉ là một Ngụy Quân Tử giống như cộng sản, nói một đường làm một nẻo, my dân, nhưng hành động thì tồi bại.

Trong chuyến du hành ngoại quốc cuối nhiệm kỳ, Obama chê bai Trump ở Hy Lạp; đứng bên cạnh bà Thủ tướng Đức, Obama tuyên bố sẽ im lặng, không yêu cầu người biểu tình Mỹ gây bạo động trở về nhà. Sang Peru, Obama hăm dọa sẽ lên tiếng chống lại sự kỳ thị của Trump, giống như một nhà hoạt động (activist) dân quyền; chứ không phải là một Tổng thống về hưu như George W. Bush.

Đảng Dân chủ dưới sự lãnh đạo của Obama không còn là đảng Dân chủ của Franklin D. Roosevelt với New Deal, của John F. Kennedy với câu nói bất hủ: “Hãy tự hỏi mình đã làm gì cho Tổ Quốc, đừng đòi hỏi Tổ Quốc đã làm gì cho mình”. Cái đảng Dân chủ dưới sự lãnh đạo của Obama – người không kính trọng lá cờ Mỹ – mới có chiêu bài “Black Life Matters”, nạn phục kích giết Cảnh Sát, nạn tài tử Hollywood bội phản đòi bỏ nước Mỹ ra đi nếu Trump đắc cử. Đảng Dân chủ đang rơi vào cuộc khủng hoảng lãnh đạo vì đã dành hết công suất để ủng hộ Hillary, mà vẫn thất cử. Do vi phạm nhiều tội như nói láo, không giữ bí mật quốc gia được Obama bày mưu tính kế, nên Hillary đã thảm bại một cách đau đớn. Đảng Dân chủ không nhận ra mình bị Obama kéo theo con đường “Xã Hội Chủ Nghĩa” khiến 70% dân chúng đánh giá chệch hướng (wrong track); lại tồn tại những phần tử Harry Reid, Nancy Pelosi, Chuck Schumer... vẫn tiếp tục sử dụng lá bài kỳ thị chủng tộc (Racist) để chia rẽ xã hội.

Mặc dầu Donald Trump tỏ ra hòa hoãn để đoàn kết, như tuyên bố không chủ tâm truy tố Hillary, dù khi tranh cử đã hô hào “Lock Her Up”. Thế mà khi Trump chọn một nhân vật vào chức vụ gì đó thì phía đảng Dân chủ la lối âm ỉ: “White Male Supremacy”, mặc dầu cái anh đàn ông to mồm đó cũng là Da Trắng, giống như những ông trí thức Việt Nam con nhà giàu ủng hộ Hồ Chí Minh chủ trương vô sản!

Là người Việt Nam, tôi luôn luôn ghi nhớ lời dạy của Tổ tiên: “Đoàn kết thì Sống; Chia rẽ thì Chết”. Là quân nhân bị mất nước vào tay cộng sản, tôi suy nghĩ rằng người trí thức thì phải có viễn kiến để thấy trước tương lai mà hướng dẫn dân tộc vào đường ngay nẻo chính. Hồ Chí Minh chẳng phải là kẻ tài ba xuất chúng, nhưng tại trí thức Việt Nam mê sảng, hoang tưởng mà cúi mình phục vụ cho một kẻ tàn ác vô ơn (giết bà Nguyễn thị Năm và biết bao ân nhân trong kháng chiến), nên đưa đến mất nước.

Tổng thống Abraham Lincoln, lãnh đạo đảng Cộng Hòa, có công giải phóng người Da Đen ra khỏi cuộc đời nô lệ; chứ không phải đảng Dân Chủ. Tổng thống đảng Dân chủ Harry Truman, Thượng Nghị sĩ đảng Dân chủ Robert Byrd đều là thành viên của nhóm Klu Kluk Klan (KKK). Có người công dân Hoa Kỳ nào biết điều đó không?

Ngày nay đảng Dân Chủ chỉ lợi dụng người Da Đen trong mỗi kỳ bầu cử để hót phiếu, hào phóng chính sách Welfare khiến người Da Đen mất khả năng tự lập. Theo thống kê, dưới sự lãnh đạo của ông Barack Hussein Obama, người Da Đen càng ngày càng nghèo

hơn, thất học nhiều hơn, tội phạm nhiều hơn. Chỉ có hạng to mồm như Al Sharpton là giàu có. Đó là một chủ trương thâm hiểm làm mất tiềm năng đóng góp cho Đất Nước Hoa Kỳ trở nên giàu mạnh. Hễ ai bày tỏ lòng yêu nước đều bị đảng Dân chủ chụp cho cái mũ kỳ thị chủng tộc. Thậm chí khẩu hiệu “Make American Great Again” của Donald Trump cũng bị Bill Clinton phê bình Trump có âm mưu thể hiện Chủ Nghĩa Dân Tộc! Chủ trương của Donald Trump về biên giới phía Nam chẳng khác gì những điều mà Bill Clinton đọc trong bài diễn văn trước lưỡng viện Quốc Hội năm 1995, thì nay Bill Clinton gán cho Donald Trump chủ trương kỳ thị chủng tộc. Luận điệu của Clinton sao giống cái mồm điều ngoa Việt Cộng thế?!

Nước Mỹ cần có những người lãnh đạo can đảm, thẳng thắn như bà Thủ tướng Úc Châu, Julia Gillard, dám đồng ý nói với người Islam đại ý rằng: “Đất Nước này được dựng lên bởi người Christian. Chúng tôi chấp nhận đơn xin của các bạn đến Đất Nước này thì các bạn phải tuân thủ luật lệ Đất Nước này. Các bạn không thể đem luật Hồi giáo (Sheria Law) buộc chúng tôi phải thi hành. Nếu các bạn không hài lòng, chúng tôi không ngăn cản các bạn ra đi”.

Đã có trường hợp viên Thiếu tá Hồi giáo gốc Trung Đông – tên Nidal Hasan – xả súng giết chết 13 quân nhân tại căn cứ Fort Hood và nhiều trường hợp giết người tương tự xảy ra, nhưng Obama và bà Hillary chủ trương cho nhập cư hàng chục ngàn người Hồi giáo mà không thể suu tra lý lịch. Hillary cũng có chủ trương cho nhập cư ào ạt người Hồi giáo như Obama, nên tôi rất lo lắng nếu anh chị chỉ huy một đơn vị có người Hồi giáo quá khích nằm vùng. Vì thế, cử tri nào bỏ phiếu bầu cho bà Hillary là không biết sự tích Trojan Horse (con Ngựa gỗ thành Troie) ở Hy Lạp xảy ra năm 670 trước Thiên Chúa hoặc không nhớ Miền Nam mất vào tay cộng sản vì bọn nằm vùng phản phúc.

Do đó, về nội trị Donald Trump phải triệt để suu tra lý lịch người nhập cư để quân khủng bố không thể trà trộn, phải giáo dục quần chúng cảnh giác âm mưu kỳ thị chủng tộc với chiêu bài “Black Life Matters” do đảng Dân chủ xúi giục; áp dụng pháp luật một cách công bằng và minh bạch để không một ai được ngồi xổm trên pháp luật, khiến cho người dân tự động xếp mình vào kỷ cương, nâng đỡ người nhập cư học pháp học tập nếp sống dân chủ và yêu nước Mỹ. Về đối ngoại, Mỹ phải xem Nga là đồng minh chiến lược để ngăn “Họa Da Vàng” của Tàu mà Napoléon Bonaparte đã cảnh báo từ thế kỷ 18 và để tiêu diệt ISIS, vì Nga cũng bị bọn Hồi giáo quá khích (Radical Islam) coi như kẻ thù nguy hiểm cần tiêu diệt.

Miền Nam Việt Nam quá nhân đạo, thiếu quyết tâm tiêu diệt cộng sản nên đã bị bọn lãnh đạo độc tài man rợ, khát máu của Miền Bắc xâm chiếm, như nhà văn Dương Thu Hương nhận định khi lần đầu bước chân vào nhà sách ở Miền Nam. Nếu người yêu nước Mỹ không cương quyết chặn đứng chiêu bài “Black Life Matters” kỳ thị chủng tộc của phe cánh Liberals thì Nước Mỹ sẽ có thể rơi vào hoàn cảnh giống như Miền Nam Việt Nam. Bởi vì bọn Tàu Cộng, bọn chiến binh Hồi giáo quá khích vẫn không ngừng nuôi tham vọng tiêu diệt nền văn minh Hoa Kỳ.

Donald Trump dù nói lên được nỗi tức giận của dân Mỹ đối với âm mưu của Obama dẫn nước Mỹ vào con đường “Xã Hội Chủ Nghĩa” như các nước Bắc Âu, mà nếu không nhờ có WikiLeaks tiết lộ những bí mật của đảng Dân chủ và của bà Hillary thì Trump sẽ không thể nào đoạt được thắng cử vẻ vang như vừa qua. Sở dĩ chính trị các nước Âu Châu theo đường hướng xã hội phóng túng (Liberal Society) được là nhờ sức mạnh quân sự Hoa Kỳ (khỏi NATO). Vậy có thể khẳng định rằng bao lâu sức mạnh Mỹ không còn, thì hoặc thế giới sẽ bị thống trị bởi Tàu Cộng hoặc bởi quân Hồi Giáo Cực Đoan.

Lời Thiên Chúa dạy: “Sự Thực Giải Phóng Con Người”. Nhân Mùa Tạ Ơn, tôi viết bài này để tạ ơn Trời Đất đã sắp đặt cho anh chàng người Úc châu tên là Julian Assange – Chủ bút tờ báo WikiLeaks – tiết lộ những âm mưu đen tối, tham nhũng của đảng Dân Chủ để giúp một thương gia chưa từng hoạt động chính trị – Donald Trump – đoạt chức Tổng thống để thanh lọc cái định chế (establishment) thối nát của cả hai đảng. Donald J. Trump là nhà đại cách mạng sẽ làm thay đổi Hoa Kỳ và Thế giới. Thiết nghĩ Donald Trump nên đặc biệt ân xá cho ông Julian Assange đã tiếp tay cho mình thành công bước đầu.

Trong Mùa Lễ Tạ Ơn có lẽ một số anh chị em Sĩ quan gốc Việt trong Quân lực Hoa Kỳ phải ra tiền tuyến, không được sum họp gia đình, tôi xin gửi lời cảm ơn sự hy sinh gian khổ của quý anh chị đã thay mặt chúng tôi đền ơn nước Mỹ. Một ngày kia các anh chị sẽ có dịp lãnh đạo nước Mỹ.

Bằng Phong Đặng Văn Âu

Email Address: bangphong033@gmail.com

Tel: 714 – 276 – 5600

Nguồn: Internet Email by KQ Bằng Phong Đặng Văn Âu chuyển

*Đăng ngày Thứ Bảy, November 26, 2016
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*